

THUIS IN HET GELOOF

JEUGDGIDS
2020 - 2021

CHRISTELIJKE GEREFORMEERDE KERK
'MARANATHA' TE URK

INHOUDS OPGAVE

8

HELP, IK TWIJFEL!

WAAR GA JE MET JE TWIJFELS HEEN?

10

KLEUR IN!

11

VERTROUWENSCOMMISSIE

EEN VEILIGE KERK!

12

THUIS BIJ...

ALBERT RUBEN EN KLAZINE

15

AFSCHEID 12-JARIGEN

16

BLADMUZIEK

18

WIST JE DAT...

19

COLUMN

20

THUIS BIJ...

ALBERT EN JACOMINE

3

INLEIDING

VAN DE REDACTIECOMMISSIE

4

BIJBELSTUDIE

HOME IS WHERE YOUR HEART IS

6

BIJBELVERHAAL

JOZEF VERTROUWT OP GOD!

23

PUZZEL

24

BOEKENTIPS

25

COLUMN

26

JEUGDRAAD

27

BIJBELSE RIJMPJES

TEST JE BIJBELKENNIS

28

GELOVEN VANUIT HUIS

FRANS WILLEM EN MARJOLEIN

27

**TIPS VOOR
BIDDEN!**

ABBA

VAN DE REDACTIECOMMISSIE

INLEIDING

Waar ging de preek over? Kon je de dienst begrijpen en volgen? Zijn dit ook vragen die aan jou gesteld worden tijdens de koffie op zondagochtend? Wordt er thuis gepraat over het geloof? Wat is het fijn als je ouder(s) vrijmoedig mogen praten over de liefde en noodzaak van het geloven in God. In Deuteronomium 6 wordt hierover gesproken: 'Deze woorden, die ik u heden gebied, moeten in uw hart zijn. U moet ze uw kinderen inprenten en erover spreken, als u in uw huis zit en als u over de weg gaat, als u neerligt en als u opstaat'. Om met onze kinderen te kunnen praten over het geloof en hen hierin te kunnen onderwijzen, is bijbelkennis nodig, maar nog belangrijker een 'levende relatie' met HEM! Mogen we, ondanks de nodige bijbelkennis, misschien al op jonge leeftijd, óók getuigen wie God is voor ons en wat Hij voor ons doet? Daarom een vraag: wat is geloven? Is het geloof ook van mij? Deze vraag vormt een leidraad door deze jeugdgids en we hopen hier dieper op in te mogen gaan.

In deze jeugdgids lezen jullie verschillende stukjes die met dit onderwerp te maken hebben. Zo heeft Wilma de Vries een mooie bijbelstudie gemaakt, worden Albert Ruben en Klazine Ekkelenkamp geïnterviewd, nemen we een kijkje bij het zendingsgezin Albert en Jacomine Verhoeff en hebben we bovendien een leuke puzzel en quiz.

Ook hebben we een verhaal over Jozef in deze Jeugdgids; een mooie koppeling naar de tijd waarin we nu leven. Het gaat over vertrouwen op God. Zo kon Jozef in God blijven geloven toen hij in de gevangenis zat. Ook wanneer je het moeilijk hebt en je misschien een tijd niet naar de kerk kan gaan, kun je alsnog thuis geloven. Dit thema heeft toevallig een grotere lading gekregen in deze afgelopen periode.

Lees snel verder, want er staan nog meer mooie verhalen, columns en interviews te wachten. Wij wensen jullie veel leesplezier!

BIJBELSTUDIE

'HOME IS WHERE YOUR HEART IS'

Mag ik met de deur in huis vallen? Wat heb jij nodig om je ergens thuis te voelen? 'Nou uhm...ik ben erg gehecht aan mijn spullen. Mijn eigen bed, m'n playstation en mijn telefoon. Als ik dat heb, dan is het al snel goed. 'Nee', zegt je maot, 'spullen zijn vervangbaar'. Ik kan mij overal thuis voelen als ik er maar ben met de mensen van wie ik houd.' Vanuit de hoek klinkt zacht de stem van een klasgenoot, je hoort het verdriet in zijn stem: 'Mensen kunnen je zo'n pijn doen. Ik heb het vooral nodig dat ik er veilig ben, er oog is voor wie ik ben en ik er mijzelf kan en mag zijn'.

1. Thuis...? Wat heb jij nodig om je ergens thuis te voelen?

Het thema van het aanstaande seizoen is: 'Thuis in het geloof'.

2. Waar denk jij aan als je over ons thema 'Thuis in het geloof' nadenkt? Welke bijbelgedeelten/-verhalen hebben te maken met ons thema?

Je kent ze vast wel. Die bordjes met teksten, zoals 'home is where your heart is'. De één vindt ze lelijk, de ander hangt zijn huis ermee vol. Ik moest aan deze tekst denken toen ik nadacht over ons thema, om deze bijbelstudie te schrijven. Home is where your heart is. Mijn gedachten dwaalden naar Mattheus 6: 21. 'Want waar uw schat is, daar zal ook uw hart zijn.' Het thema vraagt om een diepere vraag, namelijk: ben jij thuis bij de Heere?

3. Thuis bij de Heere tijdens je leven. Kan dat volgens jou? Wat houdt dat in?

Lezen: Johannes 14:1-7

Deze geschiedenis speelt zich af wanneer Jezus op weg is naar Jeruzalem om daar te lijden en te sterven. In hoofdstuk 13 lezen we hoe Hij met Zijn discipelen de paasmaaltijd

houdt en hun voeten wast. Na de maaltijd steekt het gezelschap het Kidrondal over en gaan naar Gethsémané. Jezus neemt nog één keer de tijd om met Zijn discipelen in gesprek te gaan. Hij vertelt ze dat Hij weg gaat, terug naar Zijn Vader. Terug naar Zijn Thuis, Hij had er immers al gewoond. En ook tijdens Zijn tijd op aarde was Hij 'Kind aan huis bij Zijn Vader'. Regelmatig lezen we in de evangeliën hoe Jezus de tijd nam om met Zijn Vader te spreken. In de verzen die we net lazen vertelt Jezus iets over Zijn thuis.

4. Lees het Bijbelgedeelte nog een keer rustig door en beantwoord de volgende vragen:

- a. Wat zegt Jezus hier over Zijn Thuis?
- b. Welke beloften lees je in deze verzen?

5. Jezus vertelt dat er vele woningen in het huis van Zijn Vader zijn. Wat houdt dit concreet in?

In vers 4 zegt Jezus '...en de weg weet u'. Wacht eens even! De weg naar het huis van Zijn Vader is dus bekend. Ook wij kunnen die weg weten. De weg die jij nu gaat, jouw levensweg, waar loopt die op uit? Psalm 1, je kent deze vast wel, zingt over twee soorten wegen. 'Want de HEERE kent de weg van de rechtvaardigen....' Dit is de weg die uitloopt op het huis met de vele woningen. '...maar de weg van de goddelozen zal vergaan.' Deze weg loopt niet uit op Thuis.

- 6. a. Zou jij thuis willen zijn in dit huis met de vele woningen? Waarom?
- b. Kun jij tijdens dit leven al thuis zijn in het Huis van de Vader? Hoe? Betrek hierbij ook jouw levensweg.

7. Pak 2 Korinthe 8:9 er eens bij. Wat lees je in deze tekst over het Thuis van Jezus? Wordt je antwoord op vraag 6b nu anders?

Terug naar Johannes 14. Is het je opgevallen dat vers 5-7 een dialoog is tussen Jezus en Thomas? Thomas, we kennen hem als de twijfelaar, de ongelovige. Hij heeft al zo lang Jezus gevolgd, en toch lijkt hij te vragen naar de bekende weg. Dat Thomas zegt: "Heere, wij weten niet waar U heen gaat, en hoe kunnen wij de weg weten?", wijst op onzekerheid onder zijn discipelen. Ineens komt deze geschiedenis dan wel heel dichtbij. Onzekerheid; wie kent het niet in het geestelijke leven? Zou het wel voor mij zijn? Kan het wel voor mij? Hoe weet ik nou dat ik mijzelf niet voor de gek houdt? Satan weet je wel te plagen met deze vragen.

8. a. Ken jij onzekerheid in je leven met de Heere?

Wat maakt je onzeker?

b. Is deze onzekerheid nodig, denk je? Waarom wel/niet?

Je bent nu bijna aan het einde van deze bijbelstudie. Je hebt nu net de vragen beantwoord over onzekerheid. Maar onze God is geen God van onzekerheid. Juist de belofte dat Jezus ons voorgaat om onze woning in de hemel gereed te maken, laat zien dat Hij een God is die ons niet wil laten twijfelen. Hij wil niets liever dan jou verzekeren van Zijn eeuwige liefde en trouw. Dat deed Hij al aan jouw voorhoofd, toen je nog maar enkele weken oud was. Dat wil Hij nu, vandaag en elke dag doen. Hoe Hij dat doet, lazten we in 2 Korinthe 8:9.

9. Ken jij zekerheid in je leven met de Heere? Wat geeft jou deze zekerheid?

Thuis zijn bij de Heere. Het klinkt veel te mooi om waar te zijn, vind je niet? Toch is het mogelijk, anders had Jezus het ons gezegd. Het goede nieuws van nu is dat je aan Zijn woorden niet hoeft te twijfelen. Voordat jij bij Hem mag gaan wonen, doordat Hij Zijn rijkdom heeft ingewisseld voor jouw armoede en Hij jouw armoede heeft ingewisseld voor Zijn rijkdom, wil Hij nu al bij jou wonen. Ook aan dit woord van Hem hoeft je niet te twijfelen: 'Zie, Ik sta aan jouw deur en Ik klop. Als je Mijn stem hoort en de deur opent, zal Ik bij je binnenkomen en de maaltijd met je gebruiken, en jij met Mij' (naar Openbaringen 3:20). Jezus Christus wil geen toevallige passant zijn, ook niet alleen op verjaardagsvisite bij je komen. Hij wil meer. Hij wil met je eten. Hij wil bij je wonen en nooit meer vertrekken. Een relatie met jou van hart tot hart. Als je dit wonderlijke geheim leert kennen, dan gaat je hart het uitjubelen met de laatste woorden van Psalm 4: 'want U alleen, HEERE, doet mij veilig wonen'. Dan is je Thuis waar je hart is, namelijk in het Huis van onze Vader, door het werk van onze Heere Jezus Christus.

DOEN:

**WIL JIJ NIETS LIEVER DAN
WONEN IN DIT THUIS?**

**WIL JIJ NIETS LIEVER DAN DAT
JESUS CHRISTUS THUIS IS IN JOUW HART?**

**JE WEET: HIJ IS DE WEG, DE WAARHEID EN HET
LEVEN. TOE, GEEF JE HART AAN HEM.
VOUW JE HANDEN, BUIG JE KNIËN EN VERTEL
ALLES MAAR AAN HEM: JE TWIJFELS,
JE ONZEKERHEDEN, JE VERLANGEN EN JE
VOORNEMENS. VERTEL HEM WAAR JE HEM
BIJ NODIG HEBT EN WAT JE VERLANGENS ZIJN.
NODIG HEM UIT OM INTREK TE NEMEN IN JE
HART. DAN IS OOK JOUW PLEKJE IN HET HUIS
MET DE VELE WONINGEN GERESERVEERD!**

BIJBELVERHAAL

JOZEF VERTROUWT OP GOD!

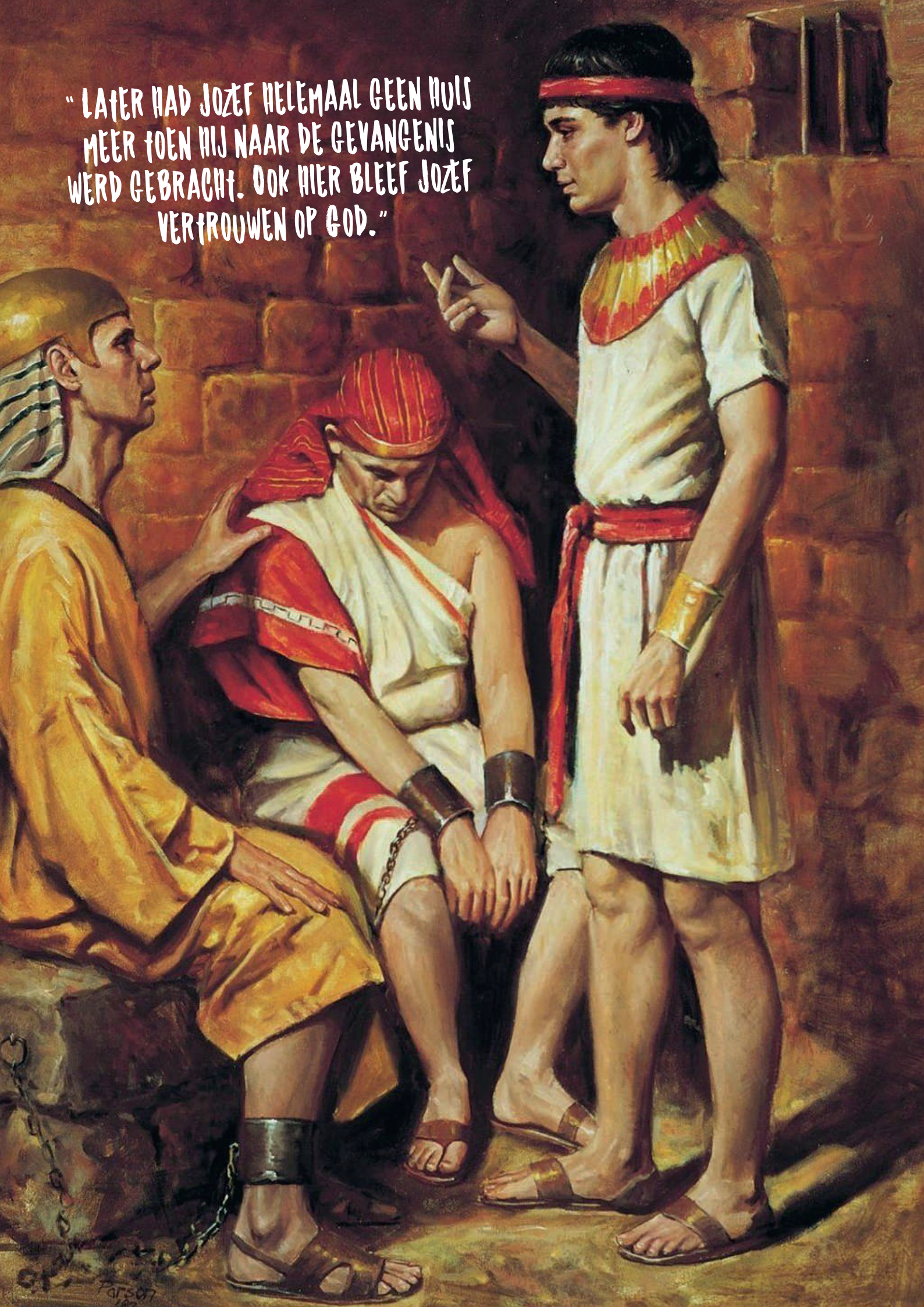
Farao, de koning van Egypte, had een officier. Zijn naam was Potifar. Die kocht Jozef als slaaf. Hij zag dat Jozef goed zijn best deed. Hij vertrouwde hem en zei: "Ik laat alles in huis aan jou over. Jij bent de baas als ik er niet ben." Jozef bleef wel slaaf, maar hij had het toch goed. Maar de vrouw van Potifar was een slecht mens. Ze wilde dat Jozef ook slechte dingen zou doen. Maar Jozef had de Heere lief. Hij wilde geen kwaad doen. "Dat is zondigen tegen God," zei hij tegen de vrouw van Potifar. Toen werd ze heel boos op Jozef. Ze vertelde lelijke dingen van hem. Een echte leugenaar was ze! Maar Potifar geloofde zijn vrouw en liet Jozef in de gevangenis opsluiten. In een donkere cel en met de voeten vastgebonden.

Maar de Heere vergat Jozef niet! De bewaker zag wel dat Jozef een eerlijke jongen was. Hij liet hem allerlei werkjes doen. Hij mocht het eten aan de gevangenen brengen. Dan kon hij meteen een praatje met hen maken. In één van de cellen zaten twee mannen. De één was, tot hij naar de gevangenis moest, schenker in het paleis van de Farao. Hij vulde de bekers met wijn. De ander was voeger bakker in het paleis. Hij zorgde voor al het lekkere gebak. De Farao was boos op hen geworden en nu zaten ze in de gevangenis. Op een morgen kwam Jozef hun eten brengen. "Wat is er met jullie?", vroeg hij. "Wat kijken jullie somber?" "We hebben gedroomd," zeiden ze, "maar we weten de betekenis niet en wie zal het ons uitleggen?" "Vertel maar eens", zei Jozef, "God kan de dromen uitleggen. Misschien wil God het mij zeggen." De schenker begon: "Ik zag een wijnstok met drie ranken. Eerst groeiden er bloesems aan en daarna was hij gevuld met trossen rijpe druiven. Ik stond bij de Farao, met zijn beker in de hand. Ik perste de druiven uit in de beker en gaf die aan Farao." De Heere gaf Jozef de wijsheid om de betekenis te kunnen vertellen. Hij zei: "Drie ranken zijn drie dagen. Over drie dagen zul

je weer in het paleis terug zijn. Net als vroeger." Wat keek de schenker blij! "Maar," zei Jozef, "Denk dan ook aan mij. Ik zit hier onschuldig. Vraag eens aan de Farao, of ik vrij mag? Doe je het?" "Ik beloof het je", zei de schenker. Toen was het de beurt van de bakker om te vertellen: "Ik zag drie korven met heerlijk gebak. Ik droeg ze op mijn hoofd. Maar er kwam een zwerm vogels en die pikten de bovenste korf leeg." De bakker wilde ook al blij gaan kijken, maar dat duurde niet lang. "Luister," zei Jozef, "de drie korven zijn ook drie dagen. Over drie dagen laat de Farao je halen. Niet om je vrij te laten, maar om je te laten ophangen! De roofvogels zullen je opeten." Daar schrok de bakker van! Het gebeurde zoals Jozef had gezegd. Want de woorden waren de woorden van God. Maar Jozef hoorde niets meer van de schenker. Hij wachtte dagen en maanden. De schenker vergat hem. Maar de Heere niet! Er zou een tijd komen, dat de schenker Jozef herinneren zou. Daar zou de Heere voor zorgen.

Jozef verloor zijn thuis toen hij verkocht werd door zijn broers. Hij werd slaaf in Egypte. Eerst woonde hij als slaaf bij Potifar en God zorgde voor Jozef door het huis van Potifar te zegenen. Later had Jozef helemaal geen huis meer toen hij naar de gevangenis werd gebracht. Ook hier bleef Jozef vertrouwen op God en God zegende Jozef. Ondanks dat Jozef zijn huis verloor bleef hij vertrouwen op God en kon hij in de gevangenis geloven. Ook wanneer je het moeilijk hebt en je een tijd niet naar de kerk kon gaan, kon je alsnog thuis geloven. Jozef zat eenzaam in zijn cel, maar straalde daar ook Gods liefde uit naar zijn medegevangenen. Waar de schenker hem vergeten is, heeft God Jozef nooit uit zijn oog verloren. Wanneer je de afgelopen lange periode thuis moest geloven, is God je nooit uit het oog verloren. Door thuis te geloven, mogen we in deze periode ook thuis Gods naam verheerlijken en groot maken.

"LATER HAD JOZEF HELEMAAL GEEN HUIS
MEER TOEN HIJ NAAR DE GEVANGENIS
WERD GEBRACHT. OOK HIER BLEEF JOZEF
VERTROUWEN OP GOD."

HELP! IK TWIJFEL

“Waarom bid jij voor je eten?” “Waarom mogen homo’s eigenlijk niet trouwen van jou?” “Geloof jij nog in de schepping? Dat is vet achterhaald!” “Waarom mogen vrouwen niet zelf beslissen of ze hun kindje willen houden of niet?” Daar sta je dan, met je mond vol tanden. Wat een lastige vragen! Wat doe je in zo’n situatie? Ben jij genoeg thuis in het geloof om hier een antwoord op te geven?

Lastige vragen van medestudenten of vrienden kunnen je aan het twijfelen brengen. En twijfels zijn irritant. Je voelt je er maar ongemakkelijk bij en je hebt het idee dat alles wat je gelooft, op losse schroeven staat. En als je je twijfels bij iemand anders neerlegt, krijg je te horen: “Je kunt je geloof niet bewijzen, daarom is het ook geloof”. Hoe goed bedoeld ook, je hebt maar bar weinig aan zulke opmerkingen als je met een ongelovige praat die lastige vragen stelt.

Verdedig jezelf

Bovendien is zo’n ‘je-moet-’t-maar-geloven-houding’ niet Bijbels. Petrus benadrukt juist hoe belangrijk het is om je geloof te verdedigen: ‘... zijt altijd bereid tot verantwoording aan een iegelijk, die u rekenschap afeist van de hoop, die in u is, met zachtmoedigheid en vrede.’ En Paulus schrijft in de brief aan Titus hoe belangrijk het is als een ouderling ‘... vasthoudt aan het getrouwe woord, dat naar de leer is, opdat hij machtig zij, beide om te vermanen door de gezonde leer, en om de tegensprekers te wederleggen.’ Paulus zag dus heel goed in hoe belangrijk het is om thuis te zijn in de Bijbel en om uit te kunnen leggen waarom je gelooft wat je gelooft.

In goed gezelschap

Als je wel eens twijfels hebt over het geloof, hoef je je niet schuldig te voelen. Bijna alle gelovigen hebben vragen of twijfels, ook dominees. Zelfs bij ‘supergelovigen’ uit de Bijbel kom je twijfel tegen. Toen Johannes de Doper in de gevangenis zat, begon het hem knap benauwd te worden.

Had hij het nu wel bij het rechte eind? Was Jezus wel echt de beloofde Messias? Als Jezus deze vragen hoort, stuurt hij Johannes niet met een kluitje in het riet. Nee, Hij wijst op de blinden van wie Hij de ogen opende en de kreupelen die weer kunnen lopen en daarmee naar de profetieën die Hij vervuld heeft. De vraag is dus: waar ga je met je twijfels heen? Als je naar Jezus en naar Zijn Woord teruggaat, laat Hij je niet zitten.

Lastige tegenargumenten

Stel dat een klasgenoot tegen je zegt: “Joh, jij bent alleen maar christen omdat je toevallig in een christelijk gezin bent geboren. Als je in Irak was geboren, was je nu moslim en had je geloofd dat de islam waar was.” Wat doe je op zo’n moment? Raak je gelijk in paniek omdat je geen antwoord weet? Als een docent zegt dat de evolutietheorie allang bewezen is en dat geloof in een recente schepping echt achterhaald is, geloof je dat dan meteen? Als je met zulke vragen naar je ouders toegaat en zij weten ook geen antwoord, wat doe je dan? Hier een paar tips voor wat je in zulke situaties kunt doen.

**WAAR GA JE MET JE
TWIJFELS HEEN?
ALS JE NAAR JEZUS EN
NAAR ZIJN WOORD TERUGGAAT,
LAAT HIJ JE NIET ZITTEN.**

Tip 1: besef dat je niet alles weet

Laat je bij lastige vragen niet direct van je stuk brengen, vooral als je geen antwoord weet. Besef dat je niet alles kunt weten, maar besef tegelijk dat bijna alle argumenten

tegen het christelijk geloof al lang en breed zijn weerlegd door christelijke denkers. Heb je geen antwoord, dan kun je bijvoorbeeld zeggen: "Dat is een goed punt, waar ik nu geen antwoord op heb. Ik schrijf het op en ga het uitzoeken." Het gesprek blijft dan respectvol en je hebt thuis alle tijd om te controleren of hun argumenten kloppen. Eventueel kun je navraag doen bij een dominee of ouderling, of een boek of artikel over het onderwerp lezen.

Tip 2: besef dat je niet alleen staat

Als je geen antwoorden krijgt van mensen uit je omgeving op lastige vragen die je hebt, betekent dat niet dat er ook geen antwoorden zijn. Die zijn er wel degelijk, je moet alleen op de goede plek zoeken. Zo ongeveer elk argument dat je tegenkomt, is al eens door iemand geuit en er is vaak al uitgebreid over nagedacht en over geschreven door christelijke denkers. We staan op de schouders van reuzen.

Tip 3: geloof niet alles wat ze zeggen

Je hoort iemand wel eens zeggen: "Je moet niet alles geloven wat in de krant staat." Hetzelfde geldt voor docenten. Hoewel je deze mensen hoog moet achten om de kennis die ze hebben van hun vakgebied (de Bijbel roept ons op

om eerbied te hebben voor hen die boven ons gesteld zijn), is voorzichtigheid geboden als ze uitspraken doen over onderwerpen die hun of jouw wereldbeschouwing raken. Ga altijd na of een argument niet achterhaald is, zelfs als de beste professor het je voorhoudt.

Tip 4: bouw eerst op God, dan op argumenten

Baseer je geloofszekerheid niet op argumenten. Argumenten kunnen je weliswaar zekerder maken van je zaak, en ze zijn handig om de redelijkheid van het christelijk geloof aan anderen over te brengen. Toch is dat niet het belangrijkste. De grond van je zekerheid moet in Jezus' verlossingswerk liggen. Als je God niet kent, kan veel kennis je niet redden in perioden van zware twijfel. Aan de andere kant: als je God wél kent, hoeft je niet bang te zijn dat iemand met een moeilijk tegenargument komt, omdat je geloofshuis is gebouwd op de Rots.

Tip 5: graaf dieper dan Youtube

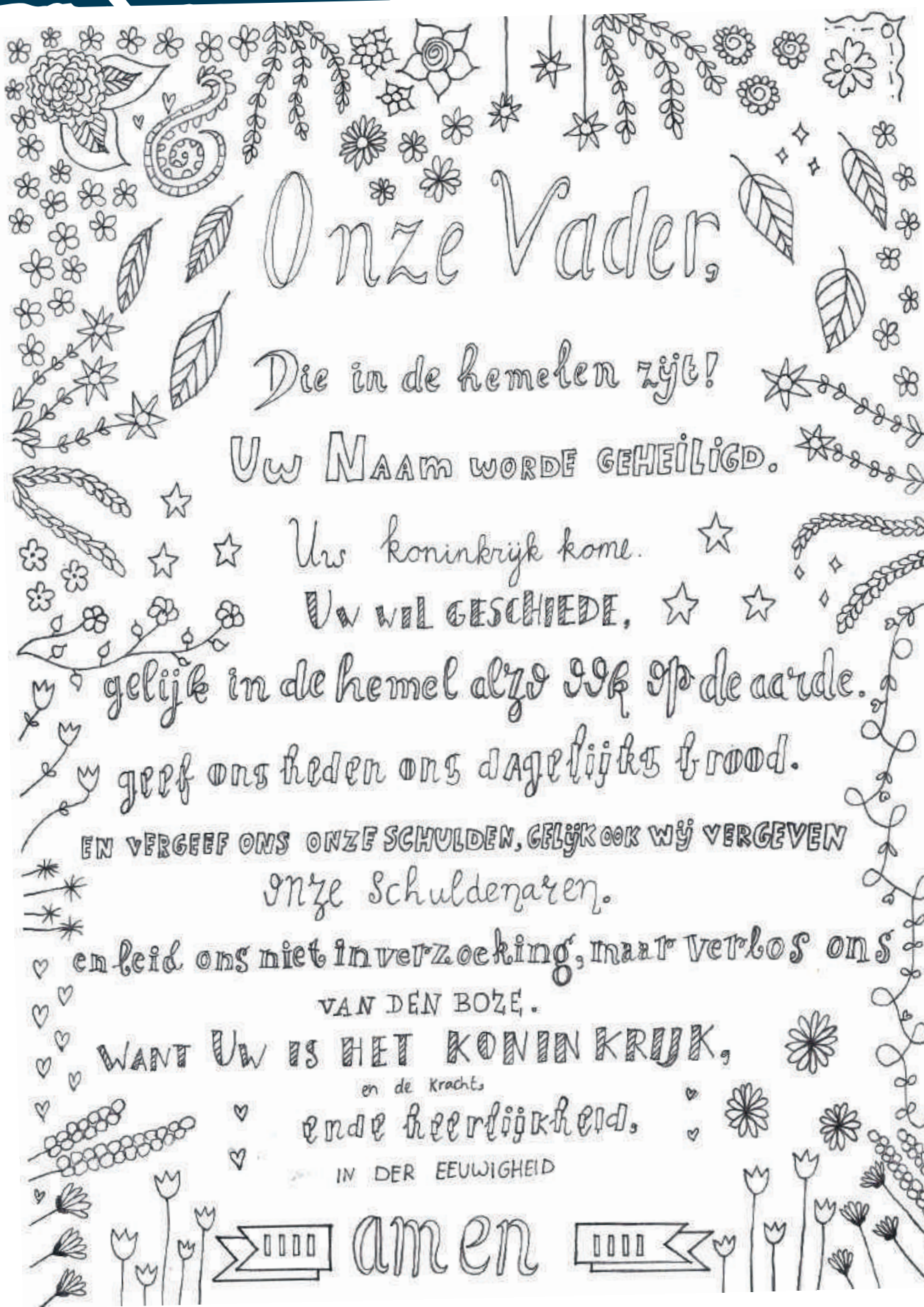
Wat doet 90% van de mensen als ze ergens mee zitten? Precies: zoeken op Google of Youtube. De informatie in Youtube-filmpjes is vaak echter nogal oppervlakkig. Youtubers maken hun filmpjes meestal voor de views en het geld, niet per se om betrouwbare informatie te verspreiden. Bovendien kan iedereen zo'n filmpje online zetten: er is niemand die van tevoren controleert of de informatie klopt. Lees dus liever een goed boek of tijdschrift. Misschien ken je Weet Magazine wel, een prachtig blad voor jongeren met artikelen over geloof en wetenschap. Daarnaast zijn er verschillende ouderlingen die je graag wat goede boeken aanreiken als je met lastige vragen rondloopt.

Tip 6: samen sta je sterk

Ga je studeren? Sluit je dan aan bij een christelijke studentenvereniging. Je kunt dan samen over moeilijke vragen nadenken. Verder is het verstandig om een 'mentor' op te zoeken, vooral als je een studie doet in een vakgebied waar evolutionair en liberaal denken de overhand heeft. Het Logos Instituut is een bijbelgetrouwe organisatie die veel contacten heeft met christelijke wetenschappers. Als je hen een mailtje stuurt, brengen ze je graag met de juiste persoon in contact.

Hopelijk kun je met deze tips uit de voeten. Wil je een weerwoord hebben op lastige vragen, dan moet je thuis zijn in het geloof. Als christen zijn we niet alleen geroepen om God te dienen met heel ons hart en onze ziel, maar ook met heel ons verstand. Dat vraagt dat we ons geestelijke huiswerk doen, maar dat is het dubbel en dwars waard. Als christen heb je tenslotte niets te verliezen en alles te winnen.

Onze Vader,

Die in de hemelen zijt!

Uw Naam worde GEHEILIGD.

Uw koninkrijk kome.

Uw wil GESCHIEDE,

gelijk in de hemel alzo ook op de aarde.

geef ons heden ons dagelijks brood.

EN VERGEEF ONS ONZE SCHULDEN, GELIJK OOK WIJ VERGEVEN
onze schuldenaren.

en leid ons niet in verzoeking, maar verlos ons
VAN DEN BOZE.

WANT UW IS HET KONINKRIJK,

en de kracht
ende heerlijkheid,

IN DER EEUWIGHEID

amen

VERTROUWENS- COMMISSIE

De kerk dient een veilige plaats te zijn. Veiligheid en openheid in de gemeente ontstaan door veilig en open te zijn. Dat lijkt een open deur, maar in de praktijk blijkt het best lastig om over een kwetsbaar onderwerp als seksueel misbruik in kerkelijke relaties te praten.

Stappenplan 'Een veilige kerk'

Met het stappenplan 'Een veilige kerk' werkt onze gemeente aan veiligheid. Het is een compact stappenplan bestaande uit zes stappen. We werken kort stap 3 'gedragscode en omgangsregels' uit.

In een gedragscode staat wat de kerkenraad van de vrijwilligers verwacht. Welk gedrag wel en niet geaccepteerd wordt. Een gedragscode is een officieel document, dat door vrijwilligers bij de start van hun werk ondertekend wordt. Het verschil met omgangsregels is dat een gedragscode een vaste set regels is voor iemand met verantwoordelijkheid voor anderen. Dus bijvoorbeeld een jeugdverenigingsleider, een catecheet, een crèche-leider, een zondagsschoolmeester/-juf. Je hebt verantwoordelijkheid voor de ander en daarom moet je je op deze manier gedragen.

Omgangsregels zijn afspraken in een groep over hoe je met elkaar omgaat. Die maak je met elkaar en je houdt elkaar er aan. Bijvoorbeeld op zondagsschool, vereniging of op een jeugdkamp. Het maken van omgangsregels is een activiteit die je heel goed aan het begin van het seizoen of bij het starten van een groep kunt doen. Die activiteit helpt de groepsleden om zich bewust te worden van de verantwoordelijkheid naar elkaar en hoe respectvol met elkaar om te gaan. Verschillende groepen kunnen komen tot verschillende formuleringen. Dat is niet erg. Het belangrijkste is dat er over wordt nagedacht en gesproken.

Er zijn verschillende materialen beschikbaar om omgangsregels verder uit te werken als groep. Deze plaatsten we op de website.

Vertrouwenspersonen

Als iemand in de gemeente behoefte heeft aan een vertrouwelijk gesprek rondom het onderwerp 'Een veilige kerk' kan een vertrouwenspersoon een belangrijke rol vervullen. De vertrouwenspersoon fungeert als eerste aanspreekpunt en kan het melden van (vermoedens van) misbruik in kerkelijke relaties laagdrempelig maken.

De vertrouwenspersoon in de gemeente heeft in eerste instantie taken die liggen op het gebied van veiligheid in de gemeente. Hij/zij adviseert de melder over eventuele vervolgstappen. Indien gewenst begeleidt hij/zij de melder daarbij. Ook kan je bij de vertrouwenspersoon terecht als je je zorgen maakt over mogelijk onveilige situaties.

De vertrouwenspersonen; Wilco Bloed, Peter de Boer en Martine Weerstand zijn te bereiken op het e-mailadres; vertrouwenspersoon@maranatha-urk.nl Meer weten? Kijk op: <https://meldpuntmisbruik.nl/>

THUIS BIJ

ALBERT RUBEN EN KLAZINE

Tijd voor een tripje naar Nagele. Om precies te zijn gaan we naar Albert Ruben en Klazine Ekkelenkamp. Albert Ruben ontmoette zijn toekomstige vrouw, die in Bleskensgraaf opgroeide, tijdens een evangelisatiekamp in Limburg in 2012. Drie jaar later stapten de twee in het huwelijksbootje en inmiddels hebben ze drie kinderen: Abel, Lois en Anna. De vader van het gezin volgde een opleiding om plantenveredelaar te worden, maar mede omdat hij voor die baan veel van huis zou zijn, besloot hij de kost te verdienen met zijn eigen hoveniersbedrijf. Zo blijft hij nauw verbonden aan zijn gezin, waar God een belangrijke plaats heeft. Hoe maakt de familie Ekkelenkamp die plaats zichtbaar?

Albert Ruben vertelt hoe blij hij is met zijn werk. Hij is dus dagelijks bij zijn gezin en hoeft niet alleen maar achter een bureau te zitten, waar hij naar eigen zeggen niet op gebouwd is. Maar dat zijn niet de enige redenen: “Door mijn werk ben ik veel onder de mensen en dat is best waardevol. Ik voer de meest bijzondere gesprekken, ook over het geloof. Zelf begin ik er niet zo snel over omdat ik met mijn werk bezig ben, maar er is regelmatig een aanknopingspunt of de ander begint er uit zichzelf over.” Klazine vult aan: “Je moet het ook niet forceren. De ander moet niet denken: ‘Oh, die wil me even bekeren’. Als je wilt evangeliseren, moet je er eerst voor zorgen dat er een band is. Je moet eerst aanvoelen wat de ander nodig heeft in zijn leven; soms is dat een tik op de vingers, soms een bemoediging.”

Lezen uit de Bijbel

Albert Ruben en Klazine proberen dagelijks na de kost een rustig moment voor zichzelf te vinden om God op te zoeken: “We lezen dan apart een stukje uit een dagboekje en de Bijbel. ‘s Avonds voor het slapengaan sluiten we

met z’n tweeën de dag af. Natuurlijk lezen en bidden we ook met de kinderen aan tafel na het eten en daar nemen we ook uitgebreid de tijd voor. Dat is het voordeel als je eigen baas bent; als de kost wat uitloopt, is er geen man overboord. ‘s Ochtends en ‘s middags lezen we uit de Statenvertaling; we vinden het belangrijk dat ze daarmee opgroeien. Tijdens het lezen probeer ik altijd een moment voor de kinderen te nemen en uit te leggen wat er in het gedeelte wat we lezen eigenlijk staat. Zo betrek je hen er ook echt bij en is het niet iets van ‘tien minuten stilzitten en vliegen maar weer’. Zo betrekken wij de kinderen ook bij het gebed. Als je hier een bepaalde structuur in aanbrengt, kunnen ze zo meebidden. Zo bidt Abel altijd voor de zieken. Als ik aan het woord ben tijdens het gebed, zeg ik op een gegeven moment: ‘Nu zal Abel de zieken opnoemen en vervolgens bidt hij voor de zieke mensen uit onze omgeving. Is hij klaar, dan ga ik weer verder. Het is een terugkerend iets en dus is hij er ook actief mee bezig.’”

En daar blijft het niet bij: er wordt ook gezongen in huize Ekkelenkamp: “De kinderen leren bij ons vanaf hun tweede elke week een psalm. Daarnaast geef ik onze twee oudsten zondagsschool en leer ik ze daar ook liedjes als ‘hoger dan de

blauwe luchten'. Abel is nu vier en Lois tweeëneenhalf. Samen kennen ze al flink wat psalmen. Veel mensen denken dat kinderen alleen 'een koetje en een kalfje die liepen in de wei' kunnen leren, maar als ze die onzin zo snel kunnen oppikken, dan moet een mooie psalm als 'opent uwe mond' ook geen probleem zijn", knipoogt Albert Ruben.

Volgens Klazine zien zij en Albert Ruben als ouders ook de vruchten van het actief leren van psalmen: "Toen Anna werd gedoopt, vond Abel het geweldig om mee te kunnen zingen met 'dat 's HEEREN zegen op u daal'. Hij was zó trots! Daarbij hoor ik hem tijdens het spelen vaak zo tussendoor een

psalmregel zingen. Het is ontzettend gaaf om te zien hoe de kinderen er in de dagelijkse dingen ook mee bezig zijn."

Terwijl Albert Ruben de kachel even opstookt, vertelt Klazine verder over het 'Heere-Godboek: "'s Avonds lezen we uit een kinderbijbel, maar overdag proberen we uit de kinderbijbel voor de allerkleinsten te lezen, die we dus het 'Heere-Godboek' noemen. Het verschil moet er zijn natuurlijk. Dat doen we bij het orgeltje of de accordeon. Zo creëer je ook een beetje sfeer. Je kan een Bijbelverhaal ook best 'spannend' voordragen, zolang er een bepaalde eerbied is voor Gods Woord."

Geen internet

Albert Ruben en Klazine geven het geloof een zichtbare plek in het leven van hun kinderen. Dat is een van de redenen waarom de familie geen internet of tv heeft: "Speelfilms zijn volgens ons niet te verantwoorden tegenover het negende gebod; het is allemaal nep. Zelfs in een serie als Het kleine huis op de prairie is alles nep. De acteurs weerspiegelen het perfecte gezin, maar de hoofdrolspeler is in het echte leven

**'TOEN ANNA WERD GEDOOPT,
VOND ABEL HET GEWELDIG OM MEE TE KUNNEN
ZINGEN MET 'DAT 'S HEEREN ZEGEN OP U DAAL'.
HIJ WAS ZO TROTS!**

al vier keer gescheiden. Waar zijn we dan mee bezig? Een documentaire zou met die gedachte wel kunnen, maar waar ligt voor een kind het verschil? Als een kind nu eenmaal gewend is aan dvd's en Netflix, dan gaat het alleen maar verder en verder. Daarbij kost het veel tijd en werkt het ontzettend verslavend. Daarom hebben we voor ons trouwen besloten om geen internet of tv in huis te halen.”

Klazine vult aan: “Ik heb vijf jaar geleden afscheid genomen van Facebook en zag daar eigenlijk best tegenop. Het gaat al

vijf jaar erg goed en inmiddels kan ik het je aanbevelen. Alles de deur uit en leef je eigen leven. Dat is geen verwijt naar anderen toe die wel sociale media hebben, maar zo staan wij erin.

Als je een gezin krijgt, moet je daar je tijd instoppen. Knuffel je kinderen en lees ze voor in plaats van dat je steeds op je telefoon zit en laat de opvoeding van je kinderen niet over aan de film; in onze ogen de slechtste opvoeder die er is. Elke vader en moeder die biddend met de Heere zijn of haar kinderen probeert op te voeden krijgt daar de gaven voor via de Heilige Geest. We willen niet ‘gemakzuchtig’ met de opvoeding van onze kinderen omgaan; dat hebben we niet bij het doopvont beloofd.”

Gods plek in het gezin

Tenslotte stellen we de vraag welke plaats God in het gezin van Albert Ruben en Klazine heeft. Albert Ruben: “Dan zou ik willen antwoorden met een Bijbeltekst; de eerste tekst die Abel heeft geleerd: ‘Zoek eerst het koninkrijk Gods en Zijn gerechtigheid. En al deze dingen zullen u toegeworpen worden’. Ooit vertelde iemand die diep in de stress zat aan mij dat hij dit al vaak had gedaan, maar dat ‘al deze dingen’ maar niet kwamen. Het is echter niet iets wat je doet en afsluit. Het gaat erom dat we Zijn koninkrijk zoeken in alle dingen die we doen. Over alle andere zaken hoeft je je dan geen zorgen te maken. Dat is niet makkelijk, maar er staat nergens in de Bijbel dat geloven makkelijk is. Je gaat, ook als gezin, door moeilijkheden en er zijn twijfels, maar juist in moeilijke omstandigheden leer je met elkaar écht op Hem te vertrouwen. Hij heeft en is de oplossing.”

AFSCHEID 12 JARIGEN

Ieder jaar organiseert het zondagsschoolbestuur een afscheidsmiddag en avond voor de twaalfjarigen van de zondagsschool. Vorig seizoen sloten we het bewogen jaar af met verschillende activiteiten voor de jongens en de meiden.

De jongens kregen een presentatie van Klaas Roos over dinosaurussen en de Bijbel. Daarna mochten ze creatief aan de slag door zelf een dino te tekenen op hout.

De meiden maakten een kaart voor elkaar en versierden een bijbelsdagboek met waterverf.

's Avonds werden de Bijbels door de meesters en juffen uitgedeeld in de Immanuelkerk.

EEN WIJS MAN BOUWDE ZIJN HUIS OP DE ROTS

oorspr. titel: *The wise man and the foolish man*
tekst & muziek: *Harry Dixon Loes*
Ned. tekst: *onbekend*
© CEF / Continental Sound

1. Een wijs man bouw - de zijn huis op de rots, een wijs man bouw - de zijn
huis op de rots, een wijs man bouw - de zijn huis op de rots, en de
re - gen stroom - de neer. En de re - gen stroom - de neer en de
vloed kwam op, en de re - gen stroom - de neer en de
vloed kwam op, en de re - gen stroom - de neer en de
vloed kwam op, en het huis op de rots stond vast.

2. Een dwaas man bouwde zijn huis op het zand,
een dwaas man bouwde zijn huis op het zand,
een dwaas man bouwde zijn huis op het zand,
en de regen stroomde neer.
En de regen stroomde neer en de vloed kwam op,
en de regen stroomde neer en de vloed kwam op,
en de regen stroomde neer en de vloed kwam op,
en het huis stortte in met een plof.
3. Dus bouw je huis op Jezus, de Rots,
dus bouw je huis op Jezus, de Rots,
dus bouw je huis op Jezus, de Rots,
en de zegen daalt dan neer.
En de zegen daalt dan neer en 't gebed stijgt op,
en de zegen daalt dan neer en 't gebed stijgt op,
en de zegen daalt dan neer en 't gebed stijgt op,
bouw je levenshuis op Hem.

U BENT MIJN SCHUILPLAATS HEER

oorspr. titel: You are my hiding place
tekst & muziek: Michael Ledner
© 1981 CCCM Music / Universal Music - Brentwood Benson Publishing / Small Stone Media

U bent mijn schuil-plaats Heer, U vult mijn hart steeds weer
met een ver - los - sings-lied. Telkens als ik ang - stig ben, steun ik op
U. Ik ver-trouw op U. Als ik zwak ben,
ben ik sterk in de kracht van mijn Heer.

DON'T BUILD YOUR HOUSE

oorspr. titel: Sandy land
tekst & muziek: Karen Lafferty
© CCCM Music / Universal Music - Brentwood Benson Publishing /

Don't build your house on the san - dy land. Don't build it too near the
shore. It might look a kind of nice, but you'll have to build it twice. O, you'll
have to build your house once more. You bet-ter build your house on the
Rock. Make a firm foun-da - tion on a sol - id spot. And then the
storms may come and go. But the peace of God you will know.

WIST JE DAT...

DE STATENVERTALING NIET DE EERSTE NEDERLANDSE VERTALING VAN DE BIJBEL IS? HET IS WEL DE EERSTE VERTALING UIT HET HEBREEUWS.

VOLGENS EEN ONDERZOEK VAN HET NEDERLANDS BIJBELGENOOTSCHAP BIJNA EEN KWART VAN DE NEDERLANDERS DE BIJBEL RELEVANT VINDT? EN DAT RUIM 16% OOK NOG ALTIJD IN DE BIJBEL LEEST?

JE DE BIJBEL IN 3300 TALEN KUNT LEZEN? DAT IS ONGEVEER DE HELFT VAN ALLE TALEN DIE ER ZIJN.

PROTESTANTEN DE BIJBEL MEESTAL BEWAREN IN DE WOONKAMER EN KATHOLIEKEN JUIST IN DE SLaAPKAMER?

50 PROCENT VAN DE NEDERLANDERS EEN OF MEERDERE BIJBELS IN HUIS HEEFT (GEMIDDELD HEEFT EEN GEZIN ER ZELFS BIJNA DRIE).

HOOGOPGELEIDEN VAKER EEN BIJBEL IN HUIS HEBBEN DAN MIDDEN- OF LAAG-OPGELEIDEN? EN HOOGOPGELEIDE MENSEN HUN KINDEREN VAKER EEN BIJBELSE NAAM GEVEN DAN MIDDEN- OF LAAGOPGELEIDEN?

HET KORTSTE HOOFDSTUK IN DE BIJBEL PRECIES IN HET MIDDEN ZIT? HET GAAT OM PSALM 117. IN HET NEDERLANDS TELT HET HOOFDSTUK MAAR 23 WOORDEN.

VEEL SPREEKWOORDEN EN GEZEGDEN UIT DE BIJBEL KOMEN? ZOAL 'JONASSEN' (NAAR HET VERHAAL VAN JONA), 'IN ZAK EN AS ZITTEN' (NAAR HET VERHAAL VAN ESTHER, WAAR HAAR VADER ZO WANHOPIG WAS DAT HIJ EEN ZAK AANTROK MET AS) OF HET SPREEKWOORD 'WIE EEN KUIL GRAAFT VOOR EEN ANDER, VALT ER ZELF IN.'

BIJBELSE NAMEN FAVORIET ZIJN? ZO STAAN IN DE TOP TIEN FAVORIETE MEISJESNAMEN ALS: SAAR, ANNA, JULIA EN EVA. IN DE TOP TIEN VAN JONGENS NAMEN STAAN ER NOG MEER: LUCAS, NOAH, SEM, DAAN, BRAM (VAN ABRAHAM), JESSE EN LEVI.

COLUMN

Er staat een flinke klus op mij te wachten. Maar eerlijk gezegd vind ik dat geen probleem. Al strijkend kan ik mijn gedachten lekker ordenen. Vol goede zin steek ik de stekker in het stopcontact. Er komt iemand naar boven stampen die zich duidelijk in een minder goed humeur bevindt. Mijn jongste heeft net catechisatie gehad, zo laat ze weten. Ze had er he-le-maal niks mee. Een stom onderwerp en er werd ook nog eens niks duidelijk uitgelegd. Op en neer loopt ze te banjeren. Waarover het dan ging, wil ik van haar weten. Ja, wist ze dat maar. Het had iets te maken met de drie-eenheid. “Hoe kan nu een Vader, Zoon en Geest één zijn en toch los van elkaar! Ze hebben allemaal hun eigen functie!” Druk gebarend loopt ze over de bovenverdieping.

Wat had ik vroeger een hekel aan die grote dikke Bijbel. Die altijd tevoorschijn kwam als ik net van plan was iets aan vrijetijdsbesteding te doen. Met die Bijbel op tafel wist je dat je minimaal een half uur zoet was. Mijn vader nam zijn taak als priester in het gezin zeer serieus. En dat strookte niet altijd met een opgroeiende puber die zich maar wat graag wilde afzetten tegen de gevestigde kerkelijke regels. Het fijne was, dat mocht! Aan tafel vlogen de emoties over en weer. Zet een paar pittige pubers bij elkaar en je hebt vuurwerk. Maar onze patriarch kon dat aan. Zijn geloof was doorleefd en kon de spervuur van vragen aan. Soms moest hij ons het antwoord schuldig blijven en ging hij op zoek om er later weer op terug te komen. Met die dikke Bijbel. Weer een half uur verder. Al vragend, schoppend tegen de regels en morrend om het antwoord dat niet welgevallig was, leerde je de Bijbel kennen.

“Hoe kan het dat ik zo weinig weet van de Heilige Geest? Waarom wordt er zo weinig over Hem gepreekt? Als ze toch één zijn, dan zou de aandacht toch evenredig verdeeld moeten zijn? En hoe kunnen ze nou één zijn, terwijl ze allemaal hun eigen functie hebben.” De vragen worden op mij afgevuurd. Met rustige halen strijk ik de kreukels uit de kleren, terwijl ik haar vragen uit elkaar trek om te beantwoorden. Mijn oudste, die zich in de badkamer ophoudt, probeert licht te brengen op de vraag over drie functies en toch één. Hij legt het uit als de Nederlandse vlag. Drie verschillende kleuren, maar zonder elkaar en niet op de juiste volgorde wordt het nooit een Nederlandse vlag. Aarzeland begrijpend knikt ze. Er komt geen stoom meer uit haar oren, maar de intensiteit is nog steeds voelbaar. Meer vragen, meer onbegrip en ik heb alle tijd.

Even later ligt ze net als Catootje op de grond, in de deuropening. Haar benen bungelend in de lucht. De lucht is geklaard. Vragen zijn beantwoord. Sommige zijn geparkeerd tot zij weer verder is gegroeid. “Moe, het is toch wel gaaf dat jij zoveel weet van de Bijbel. Dat jij antwoorden hebt. Ik heb vriendinnen die thuis niet verder komen dan: Omdat het nou eenmaal zo is. Of omdat de dominee dat zegt.” Innig tevreden trek ik de stekker uit het stopcontact. Genoeg voor vanavond gedaan. Beneden eerst een lekkere kop thee met chocola. Het leven moet je vieren. Terwijl ik de bekers vol laat lopen met heet water voel ik dankbaarheid richting mijn vader. Tegen wil en dank nam hij de tijd ons de grondbeginselen van het geloof en de Bijbel bij te brengen. Omdat hij zijn taak als priester zo serieus nam, ben ik toegeerust mijn kinderen mee te nemen in hun geloofsvragen. Thuis geloven. Intens belangrijk.

THUIS BIJ

ALBERT EN JACOMINE

Wanneer je bij een zendingsgezin op bezoek gaat, weet je zeker dat er genoeg verhalen verteld zullen worden. Dat doet Albert dan ook volop: “De situatie op het werk was heel uitdagend. Wij vroegen ons vaak af of we wel vrucht zouden zien van ons werk, maar we vertrouwden erop dat de Heere er iets mee zou doen; we zijn hier niet voor niets. De apostel Paulus vertrouwde erop dat hij de vrucht in ieder geval op de dag van de wederkomst zal zien. Dat geloven wij ook.” Een vast vertrouwen van de familie Verhoeff. Albert, Jacomine, Carolien en Miriam; voor het oog een heel gewoon gezin, maar wel één met een bijzonder verhaal. Tijdens de laatste verlofperiode

voor de definitieve terugkeer naar Urk spraken we over hoe Albert, Jacomine en hun kinderen het geloof binnen hun gezin vormgeven.

Na een gesprek over het zendingswerk vertelt Jacomine meer over de dagelijkse gang van zaken in Tanzania: “De wekker rinkelt doordeweeks om kwart voor zeven. Na het ontbijt vertrekt Albert met een klein busje, als je het al een bus mag noemen, naar zijn kantoor. Om een uur of vijf komt hij thuis. In de tijd dat Albert weg is, geeft ik Carolien en twee van haar vriendinnetjes les; het huis van de familie is dan tijdelijk een kleuterschool waar kunstwerkjes worden gemaakt en

liedjes worden gezongen. Even later staat de kost op tafel en rond een uur of zeven gaat de zon onder en gaan de kinderen naar bed.”

“Verder staan er weinig sociale activiteiten op het programma. Eén keer per week hebben we ‘s avonds nog een bijbelstudie met de andere zendelingen van Wycliffe in Tanzania. In het weekend worden de boodschappen gedaan, al is het maar de vraag of alle spullen die we op het boodschappenlijstje hebben staan, er wel zijn. Er staat helaas geen gebakken vis op het menu. Verder worden verschillende klusjes die thuis moeten gebeuren geklaard en is er natuurlijk ook ruimte om filmpjes te kijken. Zondag is de dag om thuis naar een dienst te luisteren en te zingen als gezin.” Een agenda met overeenkomsten, maar ook grote verschillen als je deze naast het programma van de gemiddelde Urker legt.

Naar school

Nu de familie Verhoeff weer even op Urk is, ziet het menu en de dag er een stuk anders uit. Zo gaat Carolien opeens op Urk naar school en zit ze even niet bij haar moeder in de klas, die voor de verhuizing naar Tanzania al juffrouw was. “Het is een grote uitdaging als je thuis je kinderen les moet geven, omdat je huishoudelijke werk gewoon doorgaat. Je ziet toch steeds weer de afwas staan die nog gedaan moet worden. Daarnaast is Carolien ook snel afgeleid, omdat we niet in een klaslokaal zitten en omdat ze liever met haar zusje, die er natuurlijk ook nog rondloopt, speelt. Maar het is natuurlijk heel speciaal dat je van dichtbij meemaakt hoe je dochter bijvoorbeeld leert lezen en schrijven.”

En volgens Albert is dat niet het enige positieve aan thuisonderwijs: “In Nederland komen kinderen soms thuis met uitspraken of vragen waarvan je denkt: ‘Dat hebben ze vast van een klasgenootje gehoord’. In Tanzania heb je sowieso weinig invloeden van buitenaf. Als er iets uitkomt wat je liever niet wilt, dan heb je het er zelf ingestopt. Nu

**IN NEDERLAND KRIJGEN DE KINDEREN
AL VEEL MEE VIA ZONDAGSSCHOOL.
IN TANZANIA IS DAT HELEMAAL
NIET AAN DE ORDE.**

Carolien op Urk naar school gaat, hoort ze andere kinderen praten over bijvoorbeeld bepaalde filmpjes waar ze eerst niet vanaf wist, simpelweg omdat niemand haar erover vertelde. Meestal zijn dat de series die we onze kinderen liever niet

laten zien. Als we haar vertellen waarom we niet willen dat Carolien naar deze filmpjes kijkt, accepteert ze dat, maar het geeft wel aan dat we in Nederland veel meer met dit soort dingen te maken hebben dan in Tanzania.”

Stille tijd

Iets wat wel dagelijks terugkomt in Tanzania is de Bijbel. Jacomine gaat ‘s ochtends even naar buiten om te bidden en te lezen. “Die twee komen altijd snel achter me aan. Carolien neemt dan het Nieuwe Testament in het Nyakyusa mee, de eerste vertaling die uitkwam in ons project. Dat werd haar ‘stilletijdbijbel’. Het actieve bijbellesen met de kinderen doen we ‘s avonds voordat ze gaan slapen. Samen met je kinderen uit de Bijbel lezen is heel belangrijk, zeker als je in Tanzania woont. In Nederland krijgen de kinderen al veel mee via (zondags)school. In Tanzania is dat helemaal niet aan de orde.”

Terug naar Urk

Maar Tanzania als woonplaats zal op het moment van het interview al snel verleden tijd zijn en Urk zal weer de thuisbasis worden. Een flinke verandering: “We gaan weer deel uitmaken van een groter sociaal netwerk, wat natuurlijk veel tijd in beslag gaat nemen. Alberts werk gaat gewoon door, maar voor hem zal het een stuk rustiger worden.” Dat beaamt Albert: “De dagen op het kantoor in Tanzania waren

GOD IS IN HET LEVEN VAN MENSEN IN TANZANIA EEN REALITEIT. IN NEDERLAND MOETEN WE VAAK ONS BEST DOEN OM HEM NIET TE VERGETEN.

ontzettend druk. Nu ik op afstand ga werken, zal ik niet meer bezig zijn met de dagelijkse gang van zaken in Tanzania. Wel ga ik twee keer per jaar langs om te kijken hoe het gaat.”

“En de kinderen gaan hier naar de gewone school. We maakten ons in het begin wel zorgen, omdat Carolien Tanzania als haar thuisland zag. Maar gelukkig pakken zowel zij als Miriam het ontzettend goed op: ze vinden het geweldig hier!”

De geloofsopvoeding zal op Urk ook een stuk anders zijn dan in Tanzania: “Daar is het een iets grotere uitdaging om je kinderen bijbelonderwijs mee te geven. Er zijn geen (zondags) scholen waar onze kinderen verhalen uit de Bijbel horen. In Nederland komt het je ook niet aanwaaien; je moet er tijd en energie in stoppen, maar het zal uitvogelen zijn hoe en waar we dat gaan doen wanneer we weer in Nederland zijn. Je wilt je kind ook niet overspoelen. In Tanzania weet Jacomine

precies welke stukken uit de Bijbel ze met de kinderen leest en daar stemmen we ons bijbellezen als gezin op af. Op Urk stuur je ze ‘s ochtends naar school en daar begint de dag direct met een bijbelverhaal. Nu we hier zijn, lezen we ‘s ochtends geen bijbelverhaal, maar een dagtekst en daarnaast zingen we met elkaar. Veel mensen zeggen: ‘des te meer, des te beter’, maar dat is niet altijd het geval. Anders gaat het bij de kinderen het ene oor in en het andere oor uit. Een bepaald ritme aanbrengen in de stille tijd werkt het beste. Hoe we dat ritme hier vorm gaan geven, moeten we nog ontdekken.”

Gods plek in het gezin

Tenslotte stellen we de vraag welke plaats God in het gezin van Albert en Jacomine heeft. Na even nagedacht te hebben, antwoordt Albert: “Ik moet denken aan een dag waarop we naar een zwembad in Tanzania gingen. Onderweg vertelde Carolien van alles over God. Het is daarbij trouwens belangrijk om de kinderen hierin serieus te nemen en het niet alleen schattig te vinden. Maar ik vind het typerend voor onze geloofsopvoeding; het geloof hoort bij het leven van elke dag. We proberen God overal in te betrekken. God is in het leven van mensen in Tanzania een realiteit. In Nederland moeten we vaak ons best doen om Hem niet te vergeten. In Tanzania komt Hij in de normaalste en kleinste dingen ter sprake. Dat proberen wij ook te doen. Niet alleen aan de tafel na het eten of op de momenten dat we met elkaar zingen, maar op elk moment van de dag in alle dingen die we meemaken.”

puzzel!

H	D	X	X	W	D	J	F	D	S	H	P	W	X	H	A	F	Q
O	D	V	G	I	U	J	O	L	C	J	D	V	O	P	N	Q	G
C	D	X	V	D	W	A	Y	M	M	E	W	S	J	B	Z	L	H
T	Z	A	A	U	S	U	Y	R	F	I	W	S	U	T	I	T	Y
T	D	S	C	L	A	H	O	D	A	N	I	Ë	L	C	F	Q	R
Y	S	B	T	V	L	X	M	B	S	E	H	B	O	B	I	J	Y
C	O	Y	I	U	I	B	R	Q	O	N	F	W	M	S	K	G	R
U	M	H	M	G	S	X	U	H	I	B	A	&	B	A	D	A	N
R	A	D	O	H	A	S	K	Z	E	O	N	J	U	Q	J	V	K
R	W	H	T	F	J	O	J	A	K	I	M	K	Y	M	K	Q	C
X	S	D	H	O	D	L	Q	Q	F	R	D	M	C	N	H	G	B
N	C	M	E	H	H	M	O	P	D	L	X	I	L	E	F	I	P
X	K	B	U	Q	Y	X	V	U	I	B	E	F	R	A	I	M	A
A	Q	C	S	F	V	I	K	H	X	O	T	Y	P	O	Q	B	N
B	O	S	U	S	A	H	P	B	L	M	A	T	O	J	B	J	N
E	B	M	Y	L	F	A	I	M	E	H	E	N	T	E	U	F	A
D	W	M	R	H	M	C	K	U	W	W	U	Q	W	G	R	V	H
X	O	B	N	S	P	U	X	J	V	R	L	J	Q	J	B	E	C

- Welke broer wist als enige te ontkomen aan de toorn van Abimelech?
- Een schapenfokker uit Tekoa.
- Een lierbespeler
- Eunice is de moeder van ...
- Welke koning verbrande de boekrollen van Jeremia?
- Wie was de procurator van Caesarea?
- Wie was de jongste zoon van Jozef?
- Hoe heette de twee zonen van Aäron die levend werden verbrand omdat ze de Heer verkeerd vuur aanboden?
- Wie schreef de brief van Judas?
- Welke profeet weerstond de verleiding om geld te accepteren voor het genezen van Naäman?
- Wie herbouwde de muur van Jeruzalem?
- Welke man, naar wie een boek uit het Nieuwe Testament is genoemd, reisde mee naar Korinthe om te collecteren voor de heiligen in Jeruzalem?
- Wie verkoos groente en water boven de spijsen en wijn van de koning?
- Wie werd door Eli verdacht dat ze dronken was?

BOEKEN TIPS

Als je lid bent van een kerk, lijkt het logisch dat je wat weet van het christelijk geloof. Zo heb je doordat je al veel preken hebt gehoord, dagelijks uit je Bijbel leest en zondagsschool, vereniging of catechisatie bezoekt, al aardig wat kennis opgedaan. Maar misschien heb je wel een verlangen naar meer. Meer kennis over God. Meer kennis over hoe de aarde is ontstaan. Meer kennis over de leer van de Bijbel. Hiervoor hebben wij een aantal boekentips opgesteld. Veel leesplezier!

'HOE BESTAAT HET!'

Geschreven door: Don Batten en David Catchpoole

'Hoe bestaat het!' is een toegankelijk boek dat antwoord geeft op zestig vragen over schepping en evolutie. Het geeft antwoord op vragen zoals: hoe weten we dat God bestaat? Hoe oud is de aarde? En hoe pasten alle dieren in de ark? Kun je als christen in dino's geloven?

'LERENDER WIJS - HEIDELBERGSE CATECHISMUS VOOR KINDEREN'

Geschreven door: Andrea Hartingsveldt-Moree

'Lerender wijs' is de titel van een serie boeken en werkboeken waarin de vragen van de Heidelbergse Catechismus uitgebreid worden uitgelegd voor kinderen. Zo kan er met de kinderen over gepraat worden in een taal die ze begrijpen en die een brug kan slaan van de inhoud van dit belijdenisgeschrift naar hun leven.

'DOGMATIEK VOOR IEDEREEN'

'Dogmatiek voor iedereen' heeft als doel om je geloof te verdiepen. Dit doet het door een uitleg te geven over moeilijke onderwerpen zoals de drie-eenheid, uitverkiezing, de hel en Gods leiding in je leven.

'HAAL MEER UIT DE BIJBEL'

Het boek 'Haal meer uit de Bijbel' wil je helpen bij het lezen van je Bijbel. Hoe weet je of je een goede bijbelvertaling leest en hoe lees je verschillende literaire genres? Een aantal essentiële inzichten in de Bijbel kan veel misvattingen ophelderen en je besef van de betekenis en toepassing van de Bijbel voor het leven in de eenentwintigste eeuw vergroten.

COLUMN

VERTROUWEN

Jarenlang ben ik groot fan van het programma 'Wie is de mol?' geweest. De laatste jaren volg ik het niet meer zo heel erg, mede door de woordkeuze van de kandidaten. Daar gaat het me nu trouwens niet om. In dit programma proberen tien mensen door het doen van opdrachten geld te verdienen voor de pot. Eén van hen saboteert het spel. Deze 'mol' moeten de anderen zien te ontmaskeren. Tijdens de jaren dat ik naar dit programma keek heb ik zoveel mensen gezien die een ander blindelings vertrouwden en uiteindelijk bedrogen uitkwamen.

Vertrouwen. Best wel een ding in een wereld en tijd vol leugens en bedrog. De reclames komen heel geloofwaardig over en sommige advertenties beloven hele mooie dingen, maar het einde van het liedje is vaak hetzelfde. Blijkt het toch niet waar te wezen.

Vertrouwen. Ook iets waar we in de Bijbel over lezen en iets wat een grote plek in neemt in ons geloof. Vertrouwen hebben in God. Vertrouwen dat wat Hij doet goed is. Dat kan ik wel heel mooi zeggen, maar het is vaak verdraaid lastig. Ook iets waar veel mensen zich aan stoten. 'Vertrouwen op iets of iemand die ik niet kan zien of waarvan ik niet zeker weet dat Hij er is?' We houden het liever bij onze aardse zekerheidjes. Die kunnen we tenminste zien en aanraken.

Tijdens mijn werk in de gehandicaptenzorg krijg ik met mensen te maken die dit allemaal anders ervaren. Hun behoeftes zijn heel anders. Ze zijn allang blij als er begeleiding is die hen helpt met hun problemen. Daarnaast is hun geloof ook heel bijzonder. Een kinderlijk geloof en een kinderlijk vertrouwen. We maken een sprongetje naar mijn eerste stage.

Tijdens mijn stage gingen mijn ouders twee weken op vakantie. Dit betekende dat ik twee weken alleen thuis zou zijn. Dit vertelde mijn stagebegeleider aan de groep en samen begonnen we het te brengen alsof deze weken een grote ramp zou worden. Ik kon niet koken, ik wist niet hoe ik de wasmachine moest gebruiken en er was niemand die mij zou kunnen helpen. "Wie moet er nu voor Kees zorgen de komende twee weken?", zei mijn stagebegeleider. Een jongen met het Downsyndroom en het verstandelijke niveau van een 2-jarige ging staan en zei: "De Heere zorgt voor Kees, want de Heere zorgt altijd". Mijn stagebegeleider en ik zaten daar opeens met een mond vol tanden. Deze jongen gaf ons lik op stuk.

Over vertrouwen gesproken. En dan noemen we hem verstandelijk beperkt.

DE MOL

JEUGDRAAD

Beste jongere, Jij telt mee in de kerk! Dat ervaar je misschien niet altijd even sterk, maar het is echt wel het geval. Soms voelt het alsof de kerk alleen iets is voor volwassenen en zit je er als jongere voor spek en bonen bij. Maar ook jongeren zijn belangrijk. De Jeugdraad is er speciaal voor alle jongeren in de gemeente. Niet alleen actieve jongeren, maar ook degene die in hun hart al afscheid genomen hebben van de kerk.

De Jeugdraad bestaat uit vier jeugdouderlingen, de pastoraal jongerenwerker en drie 'gewone' gemeenteleden. Samen werken we eraan om jou te leren kennen, te weten wat er in je leven speelt en om je te helpen om een persoonlijke relatie met de Heere Jezus te krijgen. We doen dit bijvoorbeeld door het brengen van bezoeken, het organiseren van activiteiten, of te zorgen dat er voor iedereen een fijne jeugdvereniging is.

En deze prachtige jeugdgids mogen we ook elk jaar uitgeven. We nodigen je uit ook deel te nemen aan de activiteiten in het nieuwe seizoen! Misschien moet je over een drempel, maar echt, het is de moeite waard. Dat geldt ook voor de verenigingen. Zet die stap! Of neem contact op om gewoon eens persoonlijk met elkaar te praten. Want onthoud: jij telt mee in de kerk, de Jeugdraad is er ook voor jou. Zit je ergens mee, worstel je met (geloofs)vragen of wil je praten over zorgen in je leven? Aarzel niet! Neem contact op met de jeugdouderling uit je wijk. Je bent van harte welkom.

We hopen je snel te spreken en wensen je een gezegend seizoen 2020/2021.

Jeugdraad CGK Urk - Maranatha

BIJBELSE RIJMPJES

TEST JE BIJBELKENNIS!

1. Geen vader en geen moeder,
Geen zuster en geen broeder.
Waarmee hij praten zou.
Met diepe slaap bevangen,
Kreeg hij op zijn verlangen
Uit 's Heeren hand een vrouw.

2. Hij was een boerenjongen,
Heeft menig lied gezongen
Dat nog ons hart bekoort.
Hij werd een dichter-koning,
Wiens lied men in Gods woning
Op zondag steeds weer hoort.

3. Noem de voornaamste
vluchteling die
met zijn ouders
meeging.

4. Wij waren samen: mijn broer en ik.
Al was hij rijk, hij had geen schik.
Hij had geen liefde en geen geloof,
Was voor Gods woorden koud en doof.
Mijn godsvrucht kon hem niet behagen;
Hij heeft in 't veld mij doodgeslagen.

5. Wie was een enigst meisje,
Dat twaalf broeders had,
En stout en erg nieuwsgierig
Ging kijken in de stad?
De wereld lokte haar
Maar 't is haar slecht gekomen,
Er wordt in 't Bijbelboek
Van haar niets meer vernomen.

6. Wie werd om
ezels uitgezonden
en heeft het
koninkrijk gevonden?

7. Zeg mij eens,
wie er in de stad
Toch wel de flinkste
dochters had?

8. En waar viel,
in een warme streek,
Een jonge bij een lange preek?

9. Wie heeft een reus eens overmand:
Zes vingers had hij aan zijn hand,
Zes tenen ook aan elke voet,
Wie trad hem dapper tegemoet?

10. Wie heeft een
weeskind aangenomen
Dat als vorstin
aan 't hof zou komen?

11. En wanneer stond
naar 's Heeren wil
De tijd wel enkele uren stil?

12. Wie mocht toch wel
zijn bruid begroeten,
Al was hij kreupel aan
zijn voeten?

1. Adam 2. David 3. Jezus 4. Abel 5. Dina, de dochter van Jacob 6. Saul 7. Sallum, zijn dochters bouwden mee aan de muur van Jeruzalem 8. Troas 9. David 10. Mordechai 11. Bij Jozua te Gibeon 12. Mefiboseth

GELOVEN VANUIT HUIS

FRANS WILLEM EN MARJOLEIN

Thuis in het geloof. Voor de één een vanzelfsprekendheid omdat die gelovig opgevoed is, voor de ander een totaal onbekend terrein. Zegt de één gedachteloos psalmverzen of teksten op en kent vrijwel elk verhaal in de Bijbel, de ander heeft mogelijk nog nooit een Bijbel vastgehouden. Marjolein is in elk geval niet groot gebracht met de Bijbel. Haar moeder was van uit huis katholiek opgevoed maar deed er, eenmaal getrouwd, niet zoveel meer mee. Gelukkig had Marjolein een biddende oma die haar meermalen verzekerde dat ze ook haar bij God bracht. Marjolein een jonge meid van 20. Vrolijk, nadrukkelijk aanwezig. Helemaal gezien haar verhaal. Naast haar zit Frans Willem, 23 jaar, een rustige bedachtzame jongeman. Samen vormen ze een stel. Frans Willem blikt tijdens het interview af en toe liefdevol naar haar. Haar sprankelende ogen kijken dan lachend terug. Mogelijk verwonderd mij dat nog wel het meest. Marjolein is en blijft vrolijk. Ondanks het verhaal dat ze vertelt.

De in Olst wonende Marjolein koos na de middelbare school voor Landstede in Zwolle. Onvermijdelijk trof ze in haar klas ook Urkers aan. En dat klikte. Een van de meiden nodigde haar uit om eens een weekend op Urk te komen. Zij werkte 's weekends in de Urker horeca. Van een keertje kwam een volgend keertje. Vervolgens was ze elk weekend op Urk te vinden. Al gauw kreeg ze in dezelfde horecagelegenheid een vast dienstverband voor de weekenden met de mogelijkheid om op Urk te blijven slapen. Het was in de zomer van 2018 toen ze na afloop van haar werk nog even op Urk ging stappen. In de keuken werkte een jongen die de afwas deed. Hij had een groep vrienden en nam ze mee. Aan de bar raakte ze op enig moment aan de praat met Frans Willem. Het praatje werd een lang gesprek. Na afloop was het voor Marjolein wel duidelijk. Deze jongen was meer dan een voorbijganger.

Frans Willem stond daar heel anders in. Oh ja, hij vond het gesprek met Marjolein ook erg bijzonder. Dat wel. Maar ja, hij was nog jong, genoot van het leven en verkering stond niet hoog op zijn bucket list. Toch hadden ze de volgende morgen via hun telefoon alweer contact. En dat contact bleef. Maar Frans Willem hield het liever bij een soort van vriendschap. Marjolein was niet gelovig. Dat leek hem niet zo handig. Hoe ging hij dat bijvoorbeeld aan zijn ouders vertellen, bij wie het geloof een zeer prominente rol speelt in hun leven. Daarnaast speelde er nog een dingetje. Marjolein was als 5-jarig meisje verbrand. Voor bijna 70 %.

De vijfjarige Marjolein had op school geleerd een kaarsje aan te steken. En op kerstochtend zou ze dat aan haar zusje laten zien. Haar moeder was net naar boven gegaan. Plotseling vatte haar synthetische pyjama vlam. Haar moeder dacht dat ze ruzie met haar zusje maakte en sloeg geen acht op het gehuil van Marjolein. Drie kwartier later werd het pas ontdekt. Meer dood dan levend werd ze met spoed naar het ziekenhuis gebracht. Daar lag ze zeven dagen in coma. Na een jaar voornamelijk in het ziekenhuis gelegen te hebben, moest ze feitelijk alles opnieuw leren.

“Kun je nog wel normaal verder leven met zo'n trauma”, vraag ik me verwonderd hardop af. “Het verbranden en het genezingsproces is erg. Maar dat valt in het niet bij de jaren die daarop volgen”, geeft ze toe. Jarenlang wordt ze gepest op school, vanwege haar uiterlijk. En toch lukt het haar steeds weer om de zonzijde van het verhaal te laten zien. Lachend vertelt ze dat een van de grote pesters door zijn moeder gedwongen werd om met haar te spelen. Toen hij eenmaal gewend raakte aan haar uiterlijk, bleek hij haar zo leuk te vinden dat ze ook nog een soort van verkering met elkaar kregen.

Frans Willem wende ook aan haar uiterlijk. Sterker nog, hij zag uiteindelijk niet eens meer haar brandwonden. Liefde

overwon. Maar daarmee had hij zijn ouders nog niet over de streep getrokken. Ondanks haar ongelofte werd ze liefdevol opgenomen in het gezin Stoutjesdijk. En dat was voor Marjolein een complete openbaring. Het leven was tot nog toe op z'n zachts gezegd niet zo liefdevol voor haar geweest. Met volle teugen geniet ze van deze nieuwe bron van warmte. Haar nieuwbakken schoonmoeder hield zich voornamelijk bezig haar slanke postuur wat te vullen, schoonvader Wim bekommerde zich om haar geestelijke voedsel en nodigde haar uit met hem mee naar de kerk te gaan. En zoals je dan van Marjolein kan verwachten, ze raakte enthousiast. Gretig wilde ze de verhalen rond het geloof kennen. Dominee Van Vulpen had haar terugkerende aanwezigheid in de kerkbanken ook opgemerkt. Er werd een speciale catechisatiegroep opgericht voor beginnende gelovigen. Daar kon ze terecht met al haar vragen. En vragen had ze wel.

Frans Willem lacht: "In mijn beleving begint een nieuwe gelovige met Genesis. Maar nee, Marjolein begon vol enthousiasme mij te bevragen over Openbaring. Vind je het vreemd dat ik daar ook weinig antwoorden op had? Veel doorgewinterde gelovigen stappen het liefst nog om dit bijbelboek heen!" Ze bleef hem maar bestoken met vragen. En bijzonder, haar vragen dwongen hem ook om serieuzer met het geloof bezig te zijn. Tot die tijd was hij een jongen die zich liever bezig hield met andere zaken. Toch is hij praktisch de hand en voet die Marjolein nodig heeft om dingen vanuit het geloof te snappen. Zo richt hij vaak haar blik op alledaagse dingen om daarin te wijzen op Gods hand. En ja, Gods hand ziet ze echt wel in haar leven.

"Of ze het God kwalijk neemt dat ze zo erg verbrand is", wil ik van haar weten. Wonderlijk is haar rustige antwoord. "Nee, dat ze verbrand is, ziet ze ergens wel als een zegen. Het heeft haar ook veel gebracht.", terwijl ze verliefd op kijkt naar Frans Willem. Ze ervaart veel troost in het gebed. En in de liefde die God voor haar heeft. Meer moeite heeft ze met het auto-ongeluk dat haar overkwam op haar zevende. Ze vlogen over de kop en zij werd uit het raam geslingerd. Alsof ze al niet genoeg littekens had, met dat ongeluk vermeerderden haar littekens. Ze wijst op haar armen en tilt haar mooie haarlokken op. Allemaal herinneringen aan dat ongeluk. Haar jongere zusjes werd meegesleurd door de auto en kreeg daardoor ook een soort van brandplekken over haar hele benen. Probeert Marjolein het ergens nog een plekje te geven en op moeilijke dagen te parkeren, het ongeluk heeft haar zusje onverwerkbaar trauma's opgeleverd. Marjolein komt even in opstand. Het huwelijksleven van haar ouders was ronduit slecht en eindigde na lang ruziemaken. Dat markeerde haar jeugd. De verbranding op haar vijfde was al erg. Moest daar ook nog dat auto-ongeluk bij? Daar is ze nog

niet klaar mee met God. Die vragen zijn nog niet afdoende door Hem beantwoord.

En toch... toch is ze overtuigd van Gods liefde. Hij is ook voor haar zonden gestorven aan het kruis. Ze is ervan overtuigd dat Hij aan het begin van haar en Frans Willems leven hen beiden al voor elkaar bestemd heeft. Hij heeft ervoor gezorgd dat ze naar Urk kwam en in het veilige warme Stoutjesdijknest een plek kreeg. "God wil dat we wat voor Hem terug doen", stelt ze nuchter vast. "Zonder pijn kun je ook geen geluk kennen. Het leven is geen sprookje. De een ervaart mogelijk meer pijn in het leven. Dat is zwaar. Maar lijden maakt je wel mooier van binnen. En sterker".

Het was een interview met Frans Willem en Marjolein. Maar gezien haar bijzondere verhaal was zij veel meer aan het woord. Dat was goed. Durfde ik in het begin nauwelijks echt naar haar te kijken, bang om haar te bezeren. Gaande stelde ze mij op mijn gemak. Ik besef hoe mooi, sterk en vrolijk ze is. Ondanks? Of dankzij het verhaal wat ze mag vertellen. Ze heeft in haar leven veel verloren. Maar ze heeft ook veel gewonnen. God was bij haar in al haar moeite, zorg en verdriet. Dat had ze toen niet in de gaten. Maar nu ziet ze dat wel. En door haar nieuwe geloof is ze rijker geworden dan ze ooit was.

WANT ALS U
HET HUIS NIET
BOUWT
IS MIJN MOEITE
TEVERGEEFS!

TIPS VOOR BIDDEN

Bidden is praten met God. Maar hoe doe ik dat eigenlijk en wat moet ik zeggen tegen God? Ik vind het best moeilijk om mij te concentreren of om echt de tijd te nemen om te bidden en Bijbel te lezen. Jij ook?

In de Bijbel leert de Heere Jezus ons zelf ook een gebed, een gebed die jullie allemaal kennen. Het Onze Vader! Om iemand (beter) te leren kennen is het belangrijk om die persoon vaak te zien en te spreken. Zo is het ook met een de relatie met God. Wie God is laat Hij aan ons zien in de Bijbel. Dus om God te leren kennen moeten we de Bijbel lezen. We vragen aan God in ons gebed of Hij de Bijbel voor ons wil openen. Dit betekent dat we vragen aan God of Hij zich aan ons wil laten zien in de Bijbel. Dit doe je door te bidden, praten met God. Maar hoe? Vooraf als je gaat bidden bedenk je het volgende:

- Hoe wil je God aanspreken?
- Hoe wil je hem aanbidden en Hem de lof geven die Hij verdient?
- Waar wil je Hem voor danken?
- Wat wil je aan Hem vragen?
- Voor wie wil je bidden?
- Op welke grond bid je?
- Waarmee eindig je?

Ook heb ik nog een tip voor jullie. Namelijk ABBA. Aanbidden, Belijden, Bedanken en Aankloppen. Net als bovenstaande vragen is dit ook een manier om met God te praten.

Aanbidden: Wij hebben een grote God. In de Bijbel staan veel eigenschappen van God. Tijdens ons gebed mogen we Hem danken voor wie Hij voor ons is en wie Hij voor ons wil zijn.

Belijden: Als we zien hoe groot God is, zullen we ook zien hoe klein wij zelf zijn. Belijden betekent dat we het met God eens zijn. Maar ook dat we onze zonden gaan belijden en vragen of God deze zonden wil vergeven.

Bedanken: Er zijn zoveel dingen om God voor te danken! Dat kunnen bijzondere en grote dingen zijn, maar ook kleine dingen zoals je vriend(in), je studie of voor elke dag dat je leeft.

Aankloppen: Je kent het bijbelvers wel: "Klop en de deur zal voor je open gedaan worden", vraag voor anderen en daarna voor jezelf. Bid voor de mensen dichtbij, maar ook ver weg. De mensen op het zendingsveld, de overheid of voor hen die nog nooit van Jezus hebben gehoord.

ABBA

**AANBIDDEN BELIJDEN
BEDANKEN AANKLOPPEN**

**DAAROM,
IEDER DIE DEZE WOORDEN
VAN MIJ DOET, DIE ZAL IK
VERGELIJKEN MET
EEN VERSTANDIG MAN,
DIE ZIJN HUIS OP
DE ROTS GEBOUWD HEEFT;**

MATTHEUS 7 : 24

WWW.MARANATHA-URK.NL